

تصیحات محاکم

رای دیوان عالی تمیز بر ابرام

در مورد قاتل که بواسطه دفاع از ناموس معاف از مجازات میشود

ماده ۲۰۷ تطبیق و اجازه ماده ۴۵ مکرر او را بچهار سال حبس با اعمال شاقه محکوم کرده است .
مدعی العموم از حکم تبرئه تمیز خواسته - دیوان عالی تمیز شعبه (۲) پس از رسیدگی در حکم شماره ۱۰۶۴۴۲۴۷۱ تاریخ ۱۰/۱۱/۱۶ چنین رأی داده است :

«اعتراض مدعی العموم استیناف بر حکم محکمه جنائی خلاصه آنکه (نظارات متهم در نزد مأمورانیه حاکی است که مشارالیه عید خود را در حالت ارتکاب و بنا در حالتی که بمنزله فرارش باشد ندیده و اگر مشارالیه عیالش را در حالت واقعه مشاهده نموده بود در همان محل بقتل او قدام میکرد) نقض حکم مورد درخواست با ارجاب نمیکند زیرا بطوریکه از حکم مزبور مستفاد است محکمه در نتیجه تحقیقات و بر حسب دلائل و نشانیهای استنادیه اقدام متهم را بقتل زن خود در حالتیکه بمنزله وجود در بکفرش و مقارن با مشاهده وضعیت مزبوره بوده احراز کرده و با این کیفیت اعتراض مدعی العموم استیناف در حقیقت راجع بماهیت امر و ایراد بنظر و تشخیص محکمه حاکمه است بر حسب استنباط از دلائل و تحقیقات که اصولا این نوع اعتراضات را نمیتوان مورد نظر تمیزی قرار داد و چون از لحاظ رعایت اصول و قانون اشکال مؤثر موجب نقض بنظر نمیرسد حکم مورد درخواست تمیز بانفاق آراء ابرام میگردد.»

بموجب ماده ۱۷۹ قانون مجازات - هرگاه شوهری زن خود را با سرد اجنبی در يك فرارش یا در حالیکه بمنزله وجود در يك فرارش است مشاهده کند و مرتکب قتل یا جرح یا ضرب یکی از آنها یا هر دو شود معاف از مجازات است .
بموجب قسمت (ب) از ماده ۲۰۷ قانون نام برده - مجازات هتك ناموس زن شوهر دار که کمتر از ۱۸ سال دارد هرگاه بدون عتف باشد هفت سال حبس با اعمال شاقه است که بواسطه علت مشدد (شوهر داشتن زن) حداکثر مقرر شده .

یک نفر با اتهام ارتکاب قتل عمدی و یک نفر دیگر با اتهام هتك ناموس باستناد ماده ۱۷۰ و ۲۰۷ مورد تعقیب واقع و خلاصه دعوی آنکه متهم بقتل از صحرا بخانه آمده عیالش خود را در منزل ندیده و برای جستجوی او بمنازل آن زن رفته و در حین عبور از کنار خرابه او را با متهم دیگر در حالیکه نشسته و مشغول صحبت بوده اند مشاهده کرده متهم مزبور بمجرد دیدن شوهر فرار کرده و شوهر عیالش خود را بکنار نهری برده پس از کنگ زدن با چوب و سنگ سرش را شکسته و او را بقتل رسانیده است - دادگاه جنائی مورد را مشمول ماده ۱۷۹ دانسته و او را تبرئه کرده و عمل ارتكابی متهم دیگر را چون سن زن کمتر از ۱۸ سال بوده با قسمت ب

رای دیوان عالی تمیز بر ابرام

در مورد اتهام صاحب مال به قاچاق عوارض مالیاتی

دادگاه از لحاظ اینکه راننده انومبیل که جنس تحویل او بوده مسئول پرداخت مالیات و گرفتن پروانه بوده و اگر راننده در وظیفه قانونی خود کوتاهی کرده ملازمه با مجرمیت صاحب

کی که بانهم پرداختن مالیات ورودی مقداری روغن مورد تعقیب اداره مالیه واقع و مبلغی از او جریمه دریافت شده بدادگاه بدایت برای تبرئه خود شکایت کرده و

جنس که همراه نبوده و دخالتی نداشته نخواهد داشت. مهم را نبرته کرده و دادگاه استیناف آنرا تأیید کرده است - اداره مالیه از حکم مزبور تمیز خواسته - دیوان عالی تمیز شعبه (۲) در حکم شماره ۱۳۱۰۱۳۱/۲۴۳۷ تاریخ ۱۶/۱۱/۱۳۱۳ چنین رأی داده است:

« اعراض اداره درخواست کننده تمیز نتیجه آنکه (چون طبق مقررات اجناس عبوری در مقصد قابل پرداخت عوارض و مالیات است که نمی‌رود بتوان راننده اتومبیل را مسئول و مورد تعقیب قرار داد زیرا اگر اجازه نسبت بتحویل جنس از صاحب مال نمیداشت بچه عنوان روغن را در مقصد تحویل نموده و پس کرایه خود را دریافت میداشت در اینصورت مجرمیت صاحب مال ثابت و در صورتیکه فرضاً صاحب مال را هم بعنوان اینکه دخالتی نداشته از جرم منتسب

مبرا بدانند شخص شوهر طبق ماده ۵۵ نون مجازات مرتکبین قاچاق مصوب اسفند ۱۳۱۲ مجرم خواهد بود) موجب نقض حکم مورد درخواست نمیشود زیرا بطوریکه از حکم بدوی استینافی مستفاد است دلائل دعوی برای ثبوت ارتکاب صاحب روغن بجرم منتسب کافی تشخیص نشده و یکقسمت از اعتراض اداره خواستار تمیز بالذبحه ابرام بنظر محکمه حاکمه محسوب میشود که اصولاً نمیتوان مورد نظر تمیزی قرار داد و راجع براننده هم (شوهر) چون اصلاً طرف دعوی نبوده و نسبت باو حکمی صادر نشده اعتراض بيمورد و بلا- موضوع است و نظریاتیکه از لحاظ رعایت اصول و قانون اشکال مؤثر موجب نقض بنظر نمیرسد حکم مورد درخواست باتفاق آراء ابرام میگردد.

رای دیوان عالی تمیز بر ابرام

در دعوی نفقه که بواسطه اختلاف در طلاق بمحضر شرع رجوع شده

بموجب جزء اول از ماده (۷) قانون محاکم شرع مصوب ۱۳۱۰ - دعوی راجع باصل نکاح و طلاق رجوع شرع میشود. زنی در دادگاه بدایت بر شوهر خود اقامه دعوی کرده و مطالبه نفقه و کسوه نموده شوهر مدعی طلاق شده دادگاه پس از رسیدگی از نظر اینکه مدعی علیه مدعی طلاق شده و احراز وقوع و عدم طلاق در میزان نفقه و کسوه و حقوق زن مدخلیت تامه داشته موضوع را مشمول جزء (۱) ماده ۷ قانون محاکم شرع دانسته و قرار رجوع شرع را صادر مینماید مدعی علیه از قرار مزبور استیناف داده و دادگاه استیناف قرار را چنین تأیید میکند (هر چند دعوی اصلی مستقیماً راجع باصل طلاق نبوده بلکه مطالبه نفقه و کسوه است ولی چون مدعی علیه مدعی طلاق شده و استحقاق نفقه و کسوه مدت مورد مطالبه متفرع بر بقاء علاقه و ارتباط زوجیت و عدم وقوع طلاق است بنا بر این موضوع مشمول مورد بیک از ماده ۷ قانون محاضر شرع میباشد و تشخیص محکمه بدوی در انطباق موضوع بقانون مزبور صحیح و بی اشکال است لذا قرار مستأنف عه تأیید میشود) - محکوم علیه از قرار

مزبور تمیز می‌خواهد. دیوان عالی تمیز شعبه ۱ پس از رسیدگی در حکم شماره ۱۴۴۳/۲۴۶۶/۱۴۴۳ تاریخ ۱۶/۱۱/۱۳۱۴ چنین رأی میدهد.

هر چند رأی محکمه استیناف موهم این است که اصل موضوع را که دعوی نفقه و کسوه است مشمول شق اول ماده ۷ قانون محضر شرع دانسته و ارجاع بشرع نموده و این مطلب صحیح نمیباشد چه لزوم ارجاع اصل طلاق و نکاح بشرع ملازمه با ارجاع متفرعات آن بشرع ندارد و ممکن است که در صورت ابتناء دعوی بطلاق و نکاح اصل طلاق و نکاح بمحضر ارجاع شود و بعد از احراز اصل در محضر در محکمه بمتفرعات آن رسیدگی بعمل آید لکن چون بالحفاظ اینکه محکمه استیناف حکم بدایت را تأیید نموده و ظاهراً از رأی محکمه بدایت برای احراز زوجیت و طلاق که در موضوع دعوی مدخلیت تامه داشته این است که موضوع طلاق را ارجاع بمحضر نموده نه دعوا را و بر نظریه مزبوره هم اشکالی وارد نمیشود ابرام قرار مورد استدعای تمیز باتفاق آراء اعلام میگردد.